

се направи списъкъ и при тръгванието въ походъ да се оставятъ въ Габрово. Освѣнъ това, ще приемете и слѣдующитѣ мѣрки: строго държание въ тайна за тръгванието на опълчението, най тщателна пригонка на обмундированието, особено, на бутушитѣ, а въ ротитѣ да има опрѣдѣлено число санитарии и носилки, да се снабдятъ опълченцитѣ съ бинтове и кърпи за прѣвързване, сухари за 3 дѣня, варено мѣсо за единъ дѣнь и консерви за два дѣня. Да се купи и раздаде на опълченцитѣ свинска или пача мазъ за намазване краката и пр. за прѣдпазване отъ измръзване, да се приготи нуждното количество продукти и провизиятъ за 4 дѣня и, най послѣ, всичкитѣ излишни вещи да се оставятъ въ Габрово.

— А вий, се обърна Майоръ Чилиевъ къмъ мене, ще направите най тщателенъ прѣгледъ на пушкитѣ въ дружината, ще раздадете въ ротитѣ нуждното количество патрони, калчища за чистение пушкитѣ и жиръ или дървено масло за намазването имъ, а тъй сжщо ще пригответе нуждното число патрони — 6 товарни коня за дружината.

— Забранявамъ, господа, да се отпусчатъ или испращатъ кждѣто и да би било опълченци, безъ мое разрѣшение, свърши дружинния командиръ.

— Този пжтъ вече не изглежда да е напразно приготвянето ни, казаха нѣкои отъ офицеритѣ, на излазание отъ столовата.

На другий дѣнь, на Зелено Дърво работата закипѣ, както се казва, но тъй само по себе си — не забѣлѣзано . . . На прѣгледа, пушкитѣ се оказаха въ твърдѣ добро състояние. Инѣкъ и не можеше да бжде, защото опълченцитѣ ги гледаха като очитѣ си. Тѣ обичаха своитѣ „кримки“ и ги галяха. Мене ме очудваше това, че когато се раздадоха пушкитѣ, много отъ тѣхъ имаха дълбока ржжда на повърхността си, а при слѣдующитѣ прѣгледи на пушкитѣ и слѣда отъ тая ржжда не бе останала. Оказа се, че опълченцитѣ при всичко, че имъ бѣше строго забранено, съ пепель или керемида бѣха прѣмахнали ржждата отъ пушкитѣ.